

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 571/2018-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. novembra 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej, zo sudcu Miroslava Duriša a sudcu Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. PaedDr. Antonom Kušnírom, Jána Reka 13, Žilina, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 280/2016 a jeho uznesením z 10. októbra 2016 a postupom súdnej exekútorky JUDr. Stanislavy Hulmanovej Janušovej so sídlom exekútorského úradu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 20/2016, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. januára 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom Mgr. PaedDr. Antonom Kušnírom, Jána Reka 13, Žilina, ktorou namieta

porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 280/2016 a jeho uznesením z 10. októbra 2016 (ďalej aj „napadnuté uznesenie“) a postupom súdnej exekútorky JUDr. Stanislavy Hulmanovej Janušovej so sídlom exekútorského úradu v Žiline (ďalej len „súdna exekútorka“) v konaní vedenom pod sp. zn. Ex 20/2016.

Zo sťažnosti doručenej ústavnému súdu vyplýva, že sťažovateľ bol v procesnom postavení povinného účastníkom exekučného konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 3 Er 280/2016 a poverenou súdnou exekútkou pod sp. zn. Ex 20/2016, predmetnom ktorého bolo vymoženie nároku oprávnenej, obchodnej spoločnosti KATEPA, s. r. o., judikovaného rozsudkom okresného súdu sp. zn. 7 C 332/2014 z 18. mája 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6 Co 575/2015 z 28. októbra 2015.

Dňa 17. augusta 2016 poverená súdna exekútorka vykonala dražbu nehnuteľností vo vlastníctve sťažovateľa ako povinného, na ktorej udelila príklep úspešnému dražiteľovi. Okresný súd udelenie príklepu napadnutým uznesením sp. zn. 3 Er 280/2016 z 10. októbra 2016 schválil podľa § 148 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

Sťažovateľ v sťažnosti doručenej ústavnému súdu namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny postupom poverenej súdnej exekútorky v exekúcii vedenej pod sp. zn. Ex 20/20106 v súvislosti s dražbou nehnuteľností vo vlastníctve sťažovateľa, ako aj napadnutým uznesením okresného súdu (a tiež postupom, ktorý jeho vydaniu predchádzal), ktorým bol schválený príklep udelený súdnou exekútkou. Sťažovateľ svoju sťažnosť odôvodňuje najmä takto:

„V odôvodnení uznesenia o schválení príklepu porušovateľ práva (okresný súd, pozn.) uvádza, že dňa 12. a 23. 09. 2016 požiadal exekútor o schválenie príklepu, z čoho

vyplýva, že išlo zrejme o opakovanú žiadosť exekútora, ktorá nie je ničím bližšie v uznesení odôvodnená, čo odôvodňuje síce tvrdenie, že uznesenie je v tejto časti nepreskúmateľné, čím došlo k porušeniu práva sťažovateľa na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, avšak uvedené porušenie sťažovateľ nepovažuje za primárny dôvod tejto sťažnosti.

Porušovateľ práva v odôvodnení predmetného uznesenia ďalej tvrdí, že na základe návrhu oprávneného na exekučný príkaz zriadením exekučného záložného práva a jeho súhlasu s predajom nehnuteľností, exekútor v súlade s EP doručil všetky potrebné listiny predpísaným subjektom, a to upovedomenie o začatí exekúcie, výzvu na poskytnutie súčinnosti, upovedomenie o začatí exekúcie zriadením exekučného záložného práva a predajom nehnuteľných vecí, exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva a predajom nehnuteľných vecí.

Súd ďalej odôvodnil, že exekútor v súlade s ust. § 138 EP zabezpečil znalecký posudok, pričom upovedomil predpísané osoby o mieste a čase oceňovania nehnuteľností, následne ho podľa ust. § 139 EP predpísaným osobám vrátane povinného doručil.

Na základe znaleckého posudku [REDAKOVANÉ] č. 20/2016 zo dňa 24. 05. 2016, bola stanovená hodnota nehnuteľností na sumu 21.000,- Eur, exekútor vydal následne vyhlášku o dražbe nehnuteľností na deň 17. 08. 2016, ktorá obsahovala všetky náležitosti podľa ust. § 140 EP a bola včas doručená všetkým subjektom podľa § 141 EP.

V súvislosti s uvedeným tvrdením súdu, sťažovateľ po doručení predmetného uznesenia vykonal dňa 09. 11. 2016 nahliadnutie do spisu EX 20/2016 a vyhotovil si fotokópie z uvedeného spisu, na základe čoho zistil, že v spise sa nachádza vykázanie doručenia hore uvedených listín, avšak v rozpore s uvedeným tvrdením súdu sťažovateľovi neboli doručené pred vykonaním dražby listiny v súlade s exekučným poriadkom, a to:

- výzva na poskytnutie súčinnosti,
- upovedomenie o čase a mieste oceňovania,
- exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zriadením exekučného záložného práva a predajom nehnuteľných vecí,
- upovedomenie o výške určenej nehnuteľnosti, znalecký posudok č. 20/2016 zo dňa 24. 05. 2016.

Je dôvodné poukázať na skutočnosť vyplývajúcu z listiny na č. l. EX 20/2016-70, z ktorej vyplýva, že exekútor stanovil termín ohliadky na deň 18. 05. 2016 o 09:00 hod.,

pričom uvedená listina bola exekútorom vypracovaná 11. 05. 2016. Uvedená listina nie len že nebola doručená povinnému, ale ani pri zachovaní lehoty na doručenie (18 dni) sa povinný nemohol zúčastniť na uvedenom oceňovaní nehnuteľnosti znalcom spojené s právom vyjadriť sa k znaleckému postupu a oceňovaniu pred vypracovaním posudku.

Dôsledkom postupu exekútora bolo, že ohliadka znalcom bola vykonaná bez prítomnosti povinného... Je teda dôvodné vzniesť pochybnosť, či predmetné oceňovanie nehnuteľnosti vykonané vôbec bolo, čo je zákonnou prekážkou vypracovania znaleckého posudku podľa osobitného predpisu...

Nepriamym dôsledkom nezákonného doručovania exekútorom bolo, že ZP č. 20/2016, vypracovaný [REDAKOVANÉ] obsahuje podstatné chyby, na ktoré poukázala v odbornom vyjadrení znalecká organizácia Expertízy, s. r. o... v ktorom konštatuje pochybenia v ZP č. 20/2016 nezapočítaním vybavenia objektu, čím došlo k podhodnoteniu predmetu oceňovania...

Na základe uvedeného máme za to, že exekútor v konaní EX 20/2016 porušil povinnosti ustanovené podľa:

- § 137 ods. 2 EP, nedoručením exekučného príkazu povinnému do vlastných rúk,*
- § 140 ods. 1 EP tým, že termín dražby určil skôr, ako na tridsiaty deň od posledného dňa lehoty určenej osobitným predpisom na uverejňovanie údajov v obchodnom vestníku, (25. 07. 2015 - vrátenie nedoručenej zásielky exekútorovi, 17. 08. 2016 deň konania dražby),*
- § 141 ods. 1 písm. a) EP tým, že dražobnú vyhlášku povinnému nedoručil a dátum účinnosti náhradného doručenia nastal až po dni určenom na vykonanie dražby (25. 07. 2015 - vrátenie zásielky exekútorovi - fikcia doručenia, 17. 08. 2016 deň konania dražby),*

Je zároveň dôvodné tvrdiť, že súd po doručení podkladov, na základe ktorých bol udelený príklep, bol povinný uvedené podklady preskúmať a zaviazať exekútora na odstránenie procesných pochybení. Z obsahu uznesenia OS Žilina 3 Er/280/2016-24 je však dôvodné tvrdiť, že súd bez riadneho preverenia podkladov vydal arbitrárne uznesenie, ktorým schválil príklep udelený exekútorom dňa 17. 08. 2016 na dražbe nehnuteľnosti špecifikovaných podľa predmetného uznesenia, čím bolo porušené právo sťažovateľa v konaní v právnom postavení povinného...“

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo sťažovateľa... na poskytnutie súdnej ochrany podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd postupom Okresného súdu v Žiline v konaní vedenom pod spis. zn.: č. k.: 3 Er/280/2016 v spojení s konaním vedenom na Exekútorskom úrade JUDr. Stanislavy Hulmanovej, Janušovej, so sídlom Dolné Rudiny 2956/3, 010 01 Žilina pod č. k. Ex 20/2016 bolo porušené.

2. Súd ruší uznesenie Okresného súdu v Žiline zo dňa 10. 10. 2016 v konaní vedenom pod. spis. zn. č. k.: 3 Er/280/2016-24 a Okresnému súdu v Žiline prikazuje aby vo veci znovu konal a rozhodol.

3. Sťažovateľovi... priznáva finančné zadosťučinenie v sume 3.000.- EUR, ktoré je Okresný súd v Žiline povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd v Žiline je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške spolu 303,16 €...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania adresovaného ústavnému súdu ustanovuje § 20 zákona o ústavnom súde. Osobitné náležitosti sťažnosti podanej podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ustanovuje § 50 zákona o ústavnom súde, pričom podľa § 50 ods. 2 označeného zákona k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd v posudzovanej veci po preskúmaní obsahu podania sťažovateľa (zastúpeného kvalifikovaným právnym zástupcom) konštatuje, že k jeho sťažnosti nie sú pripojené žiadne kópie relevantných dokumentov, ktoré by mohli preukazovať sťažovateľom namietané porušenie jeho v sťažnosti označeného základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 36 ods. 1 listiny. Sťažovateľ vo svojom podaní ako jedinú prílohu k sťažnosti priložil splnomocnenie udelené advokátovi na jeho zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, bez toho, aby pripojil (minimálne) kópiu napadnutého uznesenia okresného súdu, resp. ďalšie dôkazy, ktoré by mohli nasvedčovať opodstatnenosti jeho sťažnostnej argumentácie. Uvedený nedostatok obligatórnej náležitosti sťažnosti (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde) navyše ústavnému súdu sťažuje preskúmanie toho, či sťažnosť spĺňa všetky zákonom ustanovené podmienky, naplnenie ktorých je nevyhnutné k jej prijatiu na ďalšie na ďalšie konanie (napr. preskúmanie, či sťažnosť nie je zjavne neopodstatnená, pozn.).

V nadväznosti na už uvedené ústavný súd poukazuje na § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov, podľa ktorého advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne

prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je advokát povinný vykonať tak, aby tieto boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj vytvoriť možnosť na prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené všetky zákonom ustanovené predpoklady (napr. II. ÚS 5/2016, II. ÚS 417/2017, IV. ÚS 4/2018). Ústavný súd v tejto súvislosti opätovne zdôrazňuje, že nie je povinný z úradnej povinnosti odstraňovať také nedostatky zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti, ktoré mu v dôsledku svojej závažnosti bránia v posúdení základných procesných predpokladov prijateľnosti sťažnosti na ďalšie konanie. Na taký postup totiž slúži práve inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04).

Dosiaľ uvedené skutočnosti zakladajú dôvod na odmietnutie sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Napriek už konštatovanému nedostatku zákonom ustanovených náležitostí ústavný súd v súlade s materiálnym prístupom k ochrane ústavnosti preskúmal sťažnosť (v medziach vyvoditeľných z jej obsahu, pozn.) aj z hľadiska toho, či existujú aj iné dôvody vyplývajúce z § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde, ktoré bránia jej prijatiu na ďalšie konanie.

Z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nespĺnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

V posudzovanej veci z obsahu sťažnosti sťažovateľa vyplýva, že jeho výhrady (v podstate) smerujú primárne proti postupu poverenej súdnej exekútorke pri dražbe nehnuteľností, pričom kľúčovou je výhrada, že poverená súdna exekútorka mu riadne nedoručila dražobnú vyhlášku tak, ako to ustanovoval § 141 ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v znení platnom a účinnom v rozhodnom čase. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ v procesnom postavení povinného mal podľa § 147 ods. 1 Exekučného poriadku možnosť do troch dní odo dňa dražby vzniesť námietky proti udeleniu príklepu, v ktorých mohol namietat' ním tvrdené nedostatky v postupe súdnej exekútorke, o ktorých by bol oprávnený a aj povinný rozhodnúť príslušný exekučný súd (§ 147 ods. 2 Exekučného poriadku). Sťažovateľ v sťažnosti doručenej ústavnému súdu pritom nepreukazuje a ani neuvádza, či námietky proti udeleniu príklepu u súdnej exekútorke vzniesol a toľž nepreukazuje ani to, že ich nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ vo svojej veci pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nevyužil všetky právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho práv účinne poskytoval, čo zakladá dôvod na odmietnutie jeho sťažnosti podľa § 25 ods. 2 v spojení s § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (aj) ako neprípustnú.

Na základe uvedených skutočností ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 (v spojení s § 50 ods. 2 a § 53 ods. 1) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, ako aj z dôvodu jej neprípustnosti.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti bolo už bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. novembra 2018